

Sygn. akt XIV C 1214/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny

z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jacek Grudziński

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Oszczywała

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2021 r. w Pile

sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda S. S. kwotę 8.200 zł (osiem tysięcy dwieście złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 101.800 zł (sto jeden tysięcy osiemset złotych) za okres od dnia 31 sierpnia 2018 r. do dnia 7 grudnia 2018 r.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 860 zł (osiemset sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty od pozwu, 1.000 zł (tysiąc złotych) tytułem wydatków i 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

J. Grudziński

Sygn. akt XIV C 1214/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 listopada 2018 roku powód S. S. wniósł o:

- **zasądzenie od pozwanego C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P. na rzecz powoda kwoty 119.000 zł tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia C. A. Ekspert, w związku z kradzieżą ładowarki kołowej M. (...) 731, rok produkcji 2007, nr seryjny (...), wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;**
- **zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów dojazdu pełnomocnika do sądu.**

W uzasadnieniu powód podał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia C. A. Ekspert, nr polisy (...) w wariantcie ubezpieczenia P., obejmującej ładowarkę kołową M. (...): 731, rok produkcji 2007,

nr seryjny (...) z okresem ubezpieczenia AC od 02 czerwca 2017 roku do 1 czerwca 2018 roku. Zawarta umowa ubezpieczenia obejmowała swoim zakresem szkody powstałe w przedmiocie ubezpieczenia spowodowane uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą przedmiotu ubezpieczenia lub jego części wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli Ubezpieczającego, Ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z przedmiotu ubezpieczenia. W zakresie ubezpieczenia znalazło się więc także ryzyko kradzieży definiowane jako działanie określone w art. 278 k.k. (kradzież) lub art. 279 k.k. (kradzież z włamaniem).

W nocy z 22/23 listopada 2017 roku doszło do kradzieży z włamaniem ubezpieczonej ładowarki. Postępowanie w sprawie kradzieży sprzętu prowadzone było przez Komendę Powiatową Policji w Złotowie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Złotowie.

W dniu 30 października 2018 roku wydano postanowienie o umorzeniu śledztwa przeciwko R. M. – podejrzanemu o dokonanie włamania i kradzieży przedmiotowej ładowarki, wobec stwierdzenia, że podejrzany nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa i niewykrycia sprawcy przestępstwa.

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2018 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, wskazując, że z akt sprawy wynika, iż zgłoszone zdarzenie nie spełnia podstawowej definicji kradzieży oraz zdarzenia niezależnego od woli, a zatem nie można mówić o odpowiedzialności towarzystwa ubezpieczeniowego za przedmiotową szkodę. Po wniesieniu reklamacji pozwany podtrzymał swoje stanowisko.

Powód z całą mocą zaprzeczył twierdzeniu pozwanego, aby kradzież z włamaniem przedmiotu ubezpieczenia nastąpiła zgodnie z jego wolą. Powód nie miał żadnego wpływu na zajście wypadku ubezpieczeniowego, zabezpieczył w sposób właściwy ubezpieczone mienie, a twierdzenia pozwanego pozbawione są jakichkolwiek podstaw.

Celem ustalenia wysokości należnego powodowi odszkodowania, zlecił on wycenę przedmiotowej ładowarki rzeczoznawcy majątkowemu. W opinii rzeczoznawcy wartość ładowarki na dzień poniesienia szkody została określona na kwotę 119.000 zł.

Pismem z dnia 10 grudnia 2018 roku powód cofnął żądanie pozwu w części dotyczącej zapłaconego przez pozwanego świadczenia w dniu 7 grudnia 2018 roku w kwocie 101.800 zł, podtrzymując jednocześnie złożony pozew w pozostałej części i wnosząc o:

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 17.200 zł tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31

sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od zapłaconej kwoty 101.800 licząc za okres od dnia 31 sierpnia 2018 roku do 7 grudnia 2018 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych;*
- zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu w zakresie cofniętego powództwa w postaci kosztów zastępstwa procesowego;*

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2019 roku Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej żądania zapłaty kwoty 101.800 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 kwietnia 2019 roku pozwany C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego oraz w związku z umorzeniem postępowania karnego, pozwany wypłacił powodowi kwotę 101.800 zł. Pozwany wskazał, że nie dał powodowi podstaw do wytoczenia powództwa, i że podejmował próby ugodowego zakończenia sprawy. Podał także, że według stanu na dzień doręczenia pozwu sporna między stronami jest tylko wysokość należnego odszkodowania, którą pozwany kwestionuje, albowiem w toku postępowania likwidacyjnego, pozwany ustalił wartość maszyny w sposób rzetelny i prawidłowy.

W piśmie z dnia 15 marca 2021 roku, w związku z wydaniem przez biegłego opinii co do wartości skradzionej ładowarki, powód zmodyfikował żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty w wysokości 8.200 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, podtrzymał żądanie w kwestii zasądzenia odsetek ustawowych liczonych od wypłaconej kwoty za okres od dnia 31 sierpnia 2018 roku do 7 grudnia 2018 roku oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Dodatkowo wniósł o obciążenie kosztami procesu w całości pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. S. był właścicielem ładowarki kołowej M. (...) 703, rok produkcji 2007, nr seryjny (...). W dniu 1 czerwca 2017 roku zawarł umowę ubezpieczenia przedmiotowej ładowarki, która to umowa została potwierdzona polisą o numerze (...) z okresem ubezpieczenia AC od 2 czerwca 2017 roku do 1 czerwca 2018 roku. Suma ubezpieczenia została określona w umowie na kwotę 140.000 zł. Dowód: Polisa ubezpieczeniowa nr (...) (k.13-17), dowód z przesłuchania powoda (k.221-221v. w związku z k.116v.)

W nocy z 22 na 23 listopada 2017 roku przedmiotowa maszyna została skradziona na skutek włamania do gospodarstwa należącego do powoda. Po złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, Komenda Powiatowa Policji w Złotowie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Złotowie, prowadziła w tej sprawie postępowanie przygotowawcze. Postanowieniem z dnia 30 października 2018 roku postępowanie przygotowawcze w tej sprawie zostało umorzone z powodu nie wykrycia sprawcy przestępstwa.

Dowód: odpis postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 30 października 2018 roku (k.56-57); dowód z przesłuchania powoda (k.221-221v. w związku z k.116v.)

W dniu 23 listopada 2017 roku Powód S. S. zgłosił szkodę w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. W dniu 31 sierpnia 2018 roku C. (...) Towarzystwo (...) skierowało do powoda pismo, w którym wskazało, że nie może przyjąć odpowiedzialności gwarancyjnej za szkodę wynikającą z kradzieży ładowarki marki M. (...) stanowiącej własność powoda. W uzasadnieniu tego pisma ubezpieczyciel wskazał, że uzyskał dostęp do akt postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Złotowie. Z akt tej sprawy jego zdaniem wynika, że zgłoszone przez powoda zdarzenie nie spełnia podstawowej definicji kradzieży oraz zdarzenia niezależnego od woli, a zatem nie można mówić o odpowiedzialności towarzystwa ubezpieczeniowego za przedmiotową szkodę.

W piśmie z 10 września 2018 roku powód złożył reklamację, domagając się wypłaty odszkodowania w kwocie 120 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty. W piśmie z 28 września 2018 roku, stanowiącym uzupełnienie złożonej reklamacji, powód powołując się na wycenę skradzionej maszyny wykonaną na jego zlecenie przez rzeczoznawcę, wniósł o wypłatę odszkodowania w kwocie 119.000 zł.

W piśmie z 12 października 2018 roku pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe podtrzymało swoje stanowisko co do odmowy przyjęcia odpowiedzialności za szkodę i odmowy wypłaty odszkodowania.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 31 sierpnia 2018 roku (k.41-42); pismo powoda z dnia 10 września 2018 roku (k. 43-45); pismo powoda z dnia 28 września 2018 roku (k.46-47); odpowiedź pozwanego z dnia 12 października 2018 roku (k.49-50)

W dniu kradzieży wartość skradzionej ładowarki kołowej M. (...) 731, rok produkcji 2007, nr seryjny (...), wynosiła 110.000 zł netto.

Dowód: opinia biegłego T. M. (1) (k.139-146); opinia uzupełniająca z 12.02.2021r. (k.184-187).

W dniu 7 grudnia 2018 roku pozwane towarzystwo ubezpieczeń wypłaciło powodowi za ukradzioną maszynę odszkodowanie w kwocie 101.800 zł.

Dowód: pismo powoda z dnia 10 września 2018 roku (k. 43-45); pismo pozwanego z dnia 5 grudnia 2018 roku (k.83); potwierdzenie wykonania operacji przez pozwanego (k. 84)

W dniu 30 lipca 2021 roku nastąpiło połączenie (...) SA w wyniku czego (...) Towarzystwo (...) wstąpiło we wszelkie prawa i obowiązki C. Polska, stając się tym samym stroną dotychczas zawartych umów ubezpieczenia zawartych przez C..

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów.

Powyżej ustalony stan faktyczny zasadniczo nie budził wątpliwości. W większości był on bowiem bezsporny między stronami. Nie kwestionowano faktu zawarcia umowy ubezpieczenia i jej treści.

Zgromadzone w aktach sprawy dokumenty zasługują na wiarygodność, gdyż nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości i autentyczności, a ich moc dowodowa nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

Na wiarę zasługuje opinia biegłego T. M. (1). Opinia opracowana została w sposób fachowy, rzetelny i wyczerpujący. Była spójna, logiczna i zrozumiała. W sposób przekonujący i nie budzący zastrzeżeń zostały w niej wskazane przesłanki, które doprowadziły do końcowych wniosków i pozwoliły na ocenę wartości rynkowej ładowarki.

Sąd uznał prawidłowość i fachowość opinii sporządzonej przez T. M. i pominął wniosek pozwanego o powołanie innego biegłego, uznając, że wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały już wyjaśnione, a wniosek o powołanie kolejnego biegłego zmierza jedynie do przedłużenia postępowania.

Za wiarygodny w całości sąd uznał dowód z przesłuchania powoda S. S. w charakterze strony. Powód wyjaśnił szczegółowo okoliczności kradzieży przedmiotowej maszyny, a także sposób dochodzenia odszkodowania od pozwanego. Zeznania powoda są logiczne, konsekwentne i zbieżne z treścią znajdujących się w aktach dokumentów, dlatego nie było żadnych podstaw, aby odmówić im wiary.

Sąd zważył, co następuje :

W niniejszej sprawie powód wniosł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego odszkodowania za szkodę, jaką poniósł w związku z kradzieżą ładowarki kołowej marki M. (...), wyprodukowanej w roku 2007, o numerze seryjnym (...), która w dniu kradzieży była ubezpieczona w C. (...) Towarzystwie (...) z siedzibą w P.. Umowa ubezpieczenia zawarta między stronami była ważna. Jej zawarcie oraz treść nie było sporne między stronami.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie z § 2 pkt 1 tego przepisu świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie z art. 821 k.c. przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu.

Zgodnie z art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie, stanowi górna granice odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Sąd rozpatrując kwestię zasadności roszczenia dochodzonego pozwanym, nie miał wątpliwości co do tego, że powodowi odszkodowanie się należy. Ostatecznie nie miał co do tego wątpliwości także pozwany, który w dniu 7 grudnia 2018 r. wypłacił powodowi z tego tytułu kwotę 101.800 zł.

Pozostaje zatem określenie wysokości odszkodowania należnego powodowi od pozwanego. Trafnie wskazuje pozwany, że mamy do czynienia w istocie ze szkodą całkowitą, która w przypadku ubezpieczenia agro casco oznacza między innymi kradzież (§ 2 pkt. 57 ogólnych warunków ubezpieczenia). Podstawą ustalenia wysokości odszkodowania była wartość rynkowa skradzionej maszyny z daty kradzieży (daty powstania szkody), ustalona przez biegłego na kwotę 110.000 zł. Mając na uwadze fakt, że pozwany wypłacił już powodowi kwotę 101.800 zł, zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty stanowiącej różnicę między wartością maszyny a wypłaconym świadczeniem, tj. kwoty 8.200 zł.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak wskazuje § 2 zd.1 tego przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Zgodnie z § 22 pkt. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązany jest do wypłaty świadczenia w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu.

Biorąc jednak pod uwagę fakt, że pozwany w piśmie z dnia 31 sierpnia 2018 roku bezzasadnie odmówił wypłaty odszkodowania, uznać należało, że w dniu wydania przedmiotowej odmownej decyzji był gotowy do rozpatrzenia sprawy. Należy przyjąć, iż zwłoka w wypłacie świadczenia nastąpiła od tego dnia. Podkreślić należy, że w piśmie tym pozwany nie wskazał żadnych racjonalnych podstaw uzasadniających odmowę wypłaty odszkodowania powodowi.

W związku z powyższym odsetki od kwoty 8.200 zł zasądzono od dnia 31 sierpnia 2018 roku, natomiast odsetki od wypłaconej powodowi przez pozwanego kwoty 101.800 zł za opóźnienie zasądzono od dnia wymagalności wypłaty odszkodowania do dnia wypłaty świadczenia tj. od dnia 31 sierpnia 2018 roku do dnia 7 grudnia 2018 roku.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). § 3 przywołanego przepisu wskazuje, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Stosownie do treści art. 99 k.p.c. stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

W myśl art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W ocenie Sądu zasadnym było obciążenie pozwanego całością kosztów procesu, które powód poniósł, albowiem częściowe zaspokojenie roszczenia nastąpiło już po

wniesieniu pozwu, a zatem uznać należało, że wniesienie pozwu w celu dochodzenia odszkodowania było celowe i konieczne. Przy uwzględnieniu powyższego uznać należało, że powództwo uwzględniono w przeszło 90 %, co uzasadniało zastosowanie art. 100 k.p.c. i obciążenie pozwanego kosztami procesu w całości.

Na koszty poniesione przez powoda składają się:

- opłata od pozwu – 860 zł (w pozostałej części opłata została powodowi zwrócona w związku z cofnięciem pozwu przed doręczeniem jego odpisu pozwanemu)*
- wynagrodzenie radcy prawnego – 5.400 zł*
- opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł*
- wykorzystana zaliczka na poczet sporządzenia opinii biegłego – 1.000 zł.*

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie trzecim wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda S. S. kwotę 860 zł tytułem opłaty od pozwu, 1.000 zł tytułem wydatków i 5.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Na kwotę kosztów zastępstwa procesowego składa się kwota 5.400 zł stanowiąca wynagrodzenie radcy prawnego należne za reprezentację w sprawie, zgodnie z § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz.265) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Jacek Grudziński